

De molt temps entsá se sab que V almoyna que '3 fá en la vía pública, podrá ser fgta ab bona intenció alguna ve-
^ada^ !afi més per evitarnos las molestias del importó, y
també molts vegadas per fer pública ostentació de fari-
sayca caritat^ pero se sab de cert que no resolt res, que
no aixuga cap llàgrima y que casi sempre alimenta el vici
y la vagancia-

El batalló deis pobres se compren encare en paissos com
Espanya, en que no renim altre civilisació que la escrita
en llibres y diaris, en poblacions mortas que no tenen in-
dustria, ni comers, ni trevall, ni ab prou feynns voluntat
y encare 's compren en épocas calamitosas, una sequía, una
pedregada, un hivern cru, etc.

Pero no deu existir en poblacions com la nostra qiic te
elements de vida liont hi ha comers, hont hi han associa-
cions de cart'icter bcnéñch, molts societats recreativas y
hont tothom está acostumat á ficarse la má á la butxaca
per cent motius prou vegadas de cap trascendencia,

Perqué no es la pobresa olotína la mare de la capta setma-
nal, no es la miseria filia del problema social, ni de las crisis
industrials que passóm, johl aquells pobres ja hi son á un
altre lloch, son A casa seva al voltant de la llar freda sense un
bri íle llenya, y voltats de maynadcm que cridan tots junts V
himne de la fám, després d' haber esgarrapat las últimas en-
gruñas del calaix desert., ¡ja hi son aquells pobres! pero
aquells no surten, aquells no venen á la porta de casa, no son
aquells que forman el batalló deis pobres, al contrari, els cap^
tayres son sos enemichs, el *pobre* de oñci es un destorb pel po-
bre per forcin.

Aquest pateix la privació y la vergonya, aquóll si pateix
alguna vegada es sois materialment.

El pobre de debo, V obrer que te gann pateix espantosas
visions que portan alguna vegada al seu pensament sinistres